

Sygn. akt II Ka 26/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	sekr. sądowy Anna Sieczkiewicz

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 19 lutego 2015 r.

sprawy **P. G.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a §4 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 13 listopada 2014 r. sygn. akt II K 580/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. wymierzoną w stosunku do oskarżonego P. G. na podstawie art. 178a§4 kk karę pozbawienia wolności obniża do 5 (pięciu) miesięcy;
2. na podstawie art. 69§1, 2 i 4 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej w stosunku do P. G. kary pozbawienia wolności zawiesza tytułem próby na okres lat 4 (czterech);
3. na zasadzie art. 71§1 kk w zw. z art. 33§3 kk orzeka w stosunku do oskarżonego P. G. 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokości jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. w pozostałej części wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego P. G. na rzecz Skarbu Państwa 220 zł tytułem opłaty za obie instancje, zwalnia natomiast od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego przejmując je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 26/15

UZASADNIENIE

P. G. został oskarżony, o to, że w dniu 15 maja 2014 roku w miejscowości M., pow. (...), woj. (...) na ul. (...), będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, kierował pojazdem mechanicznym samochodem m-ki V. (...) nr rej. (...), w

ruchu lądowym, będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem 1,46 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, **tj. o czyn z art. 178a§4 kk.**

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2014 roku Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. oskarżonego P. G. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że przyjął, że był uprzednio prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 lipca 2007 roku w sprawie IV K 675/07 i za czyn ten skazał go na podstawie art. 178a§4 kk na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42§2 kk orzekł wobec oskarżonego P. G. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat;

III. zasądził od oskarżonego P. G. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty sądowej oraz obciążył go w części wydatkami poniesionymi przez Skarb Państwa w wysokości 90 zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonego.

Wyrokowi zarzucił rażąco niewspółmierność kary (art. 438 pkt 4 kpk) 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres lat 4 wymierzonych P. G., podczas gdy taki wymiar kary należy uznać za zbyt dolegliwy i dotkliwy, przekraczający stopień winy i społeczną szkodliwość czynu, którego dopuścił się oskarżony, a także niezasadnie obarczający oskarżonego odpowiedzialnością za nagminność popełniania podobnych przestępstw przez innych sprawców na obszarze właściwości Sądu I instancji, jak również całego kraju;

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia, jak również orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów na okres lat 2.

Na rozprawie apelacyjnej obrońca poparł apelację i wnioski w niej zawarty, Prokurator wniósł o nieuwzględnienie apelacji i utrzymanie zaskarżonego wyroku w mocy. Oskarżony przyłączył się do stanowiska swojego obrońcy.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy jako częściowo zasadna na uwzględnienie zasługuje.

Na wstępie stwierdzić należy, iż dokonana przez sąd rejonowy ocena dowodów nie zawiera błędów zarówno logicznych jak i prawnych. Sąd I instancji w oparciu o zebrane dowody trafnie ustalił w sprawie stan faktyczny oraz jego kwalifikację prawną.

Z uwagi na to, iż apelacja nie kwestionuje dokonanej oceny dowodów, ustalonego stanu faktycznego i kwalifikacji prawnej czynu oskarżonego, nie ma potrzeby odnoszenia się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia wystarczy więc powiedzieć, iż powyższe ustalenia sąd odwoławczy w pełni aprobuje.

Jak wynika z utartej linii orzecznictwa (por. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 2010-09-30, II AKa 266/10, LEX nr 686862);

Rażąco niewspółmierność kary, o jakiej mowa w art. 438 pkt 4 k.p.k., zachodzi wówczas, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na wymiar kary, można przyjąć, iż zachodzi wyraźna różnica (dysproporcja) pomiędzy sumą kar zasadniczych i środków karnych orzeczonych przez sąd I instancji a karą jaką należałoby sprawcy wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw sądowego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k.

Odnosząc powyższe orzeczenie do realiów sprawy niniejszej, jak również kierując się regułami wymiaru kary określonymi w art. 53 i nast. k.k., należy podkreślić, że przy wymiarze kary pozbawienia wolności, jak i stosowaniu dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności, w stosunku do sprawcy powrotnego, obok

rozmiaru wyrządzonej szkody jak i sytuacji rodzinnej i materialnej oskarżonego należy mieć również na uwadze okres jaki upłynął od poprzedniego skazania i fakt, czy obecne przestępstwo popełnione zostało w okresie obowiązywania środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

Ma rację skarżący gdy twierdzi, że uwzględniając stopień winy oskarżonego, społeczną szkodliwość czynu, rozmiar wyrządzonej szkody, sytuację rodzinną i materialną oskarżonego oraz zasady prewencji zarówno ogólnej a przede wszystkim indywidualnej, wymierzona kara pozbawienia wolności nosi cechy rażącej surowości. Powyższe okoliczności oceniane we wzajemnym ze sobą powiązaniu pozwalają uznać, iż adekwatną karą za ten czyn winna być kara 5 miesięcy pozbawienia wolności. Za takim rozmiarem kary pozbawienia wolności, przemawiają przede wszystkim: czas i miejsce popełnienia przestępstwa, wynik stężenia alkoholu we krwi oskarżonego oraz jego uprzednia karalność.

Z niebudzących wątpliwości ustaleń sądu rejonowego wynika (k. 25), że oskarżony wyrokiem Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim z dnia 16 lipca 2007 r., sygn. IVK 675/07, za popełnienie przestępstwa z art. 178a§1 k.k., został skazany na karę grzywny oraz wymierzono mu środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Kara grzywny została wykonana dopiero z dniem 22 listopada 2010r.. Obecnie przypisanego mu czynu oskarżony dopuścił się w dniu 15 maja 2014r., a więc po upływie prawie 7 lat od daty poprzedniego skazania za przestępstwo podobne i oraz w stosunkowo niedalekiej odległości od daty zatarcia w/w skazania.

Zdaniem sądu odwoławczego powyższe okoliczności oceniane we wzajemnym powiązaniu, z uwzględnieniem sytuacji oskarżonego zarówno osobistej oraz materialnej, w przypadku tej ostatniej, również tej jaka miała miejsce po popełnieniu przez oskarżonego pierwszego przestępstwa, jednoznacznie zdaniem Sądu Okręgowego w Siedlcach wskazują, iż w przypadku oskarżonego P. G. zachodzą okoliczności szczególne w rozumieniu art. 69§4 k.k., które zezwalają na dobrodziejstwo warunkowe zawieszenia mu wymierzonej kary pozbawienia wolności.

W tej sytuacji dzieląc argumenty zawarte w apelacji, jak i mając na uwadze cyt. orzecznictwo odnoszące się do wymiaru kary, należało apelację obrońcy częściowo uwzględnić i zmienić zaskarżony wyrok poprzez wymierzenie oskarżonemu jedynie kary 5 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 4 lata.

Zawieszając warunkowo wymierzenie kary pozbawienia wolności, sąd odwoławczy uznał za celowe orzeczenie również kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 zł. Obecnie tak wymierzona kara jest adekwatna do stopni winy, społecznej szkodliwości, rozmiaru wyrządzonej szkody, uwzględnia sytuację rodzinną i materialną oskarżonego oraz powinna spełnić wymogi zarówno prewencji ogólnej jak i indywidualnej.

Sąd odwoławczy nie znalazł natomiast podstaw do zmiany wyroku w odniesieniu do środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Fakt uprzedniej karalności oraz wysokość stężenia alkoholu we krwi oskarżonego, uzasadniały wymierzenie mu tego środka właśnie w wysokości 4 lat.

Orzeczenie o kosztach uzasadniają przepisy art. 634 i art. 624§1k.p.k. oraz art. 627 k.p.k..

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.